

Роденъ край.

— Дѣ отивашъ, мило дѣте,
Съ твойтѣ близки тѣй на пѣть,
Защо толкозъ много сълзи
Отъ очитѣ ви текатъ?

— Отъ Босилеградъ сме, чичо,
Сръбски градъ е вече той,
Края роденъ че напускамъ,
Сълзи лѣме безброй.

— Лѣйте сълзи, но да знайте,
Ще настѣпять свѣтли дни:
Черно робство ще изчезне
За поробени страни.

И свободенъ пакъ ще бжде
Всеѣки въ своя роденъ край;
Свободата, който има
Той познава земенъ рай.

Юрданъ Земенски.

